

Frá vinstri:
Herman Eysturoy,
Bjartur Lamhauge,
Absalon Eysturoy,
Aksel Poulsen og
Elias Højgaard

SØGA ÚR TRØLLKONUFINGRI

Einaferð tá krón-prinsurin var og vitjaði, var ein hús-kallur í Sandavági, sum klintraði upp í Trøllkonufingur og veittraði til hansara av toppinum, tá kongs-skipið sigldi framvið. Húskallurin klintraði niðuraftur í øllum góð-um, men varnaðist tá, at hann hevði gloymt annan vøttin eftir uppi á tindinum. Hann klintraði tá enn einaferð upp, tí hann ætlaði sær eftir vøtti-num aftur. Tað var tó betri ógjørt, tí tá datt hann oman.

Knógva Trøllkonufingur komandi summer

Í farnu viku royndu fimm mans at klintra upp á Trøllkonufingur. Tá 15 metrar vóru eftir upp á toppin, máttu teir gevast. - Vit ætla okkum upp aftur á Trøllkonufingur komandi summer, og tá vænti eg, at vit klára tað, sigur Absalon Eysturoy, sum var ein av teimum fimm

Eydna Skaale

Alt byrjaði við, at teir settu sær sum mál at koma upp á Búgván. Tá tað málið var sett, fóru teir at læra seg at klintra, og teir gjørdust púra bitnir av tí. Síðani Búgván hava teir verið á Heygadrangi, Risanum og seinast á Trøllkonufingri, sum teir tó ikki komu heilt uppá. Tá 15 metrar vóru eftir upp á toppin, máttu teir gevast.

- Tað er sjálvandi harmiligt at skula gevast, tá tað einans eru 15 metrar eftir upp á toppin. Men vit høvdu tá longu pressað sitrónina so nógv, sum vit kundu. Tá høvdu vit klintrað í 18 tímar, tað var vorðið myrkt, og vit vóru móðir, svangir og kaldir. Tí góvust vit, greiðir Absalon Eysturoy frá.

Nógv fólk vóru og hugdu, tá havnarmenninir bjóðaðu Trøllkonufingri av. Hóast málið ikki varð nátt, so fingur teir bæði lógvabrestir og hurraróp frá mannamúgvuni, sum var og hugdi - bæði á landi og á báti.

- Vit eru allir ótrúliga glaðir fyri høvið at klintra í Trøllkonufingri, og Vágafólk eiga tókk uppiborna fyri teirra stóra stuðul, slær Absalon fast.

Mál og endamál

Absalon leggur dent á, at tað er ein greiður munur á máli og endamáli.

- Vit rukku ikki málinum, men endamálið hjá okkum var at sleppa at klintra, at njóta føroysku náttúruna og at hava ein góðan dag saman. Og vit náddu endamálinum, hóast vit ikki komu heilt upp á, vísir Absalon á.

Tað gekk væl uppeftir, men seinastu 60 metrarnir vóru serstakliga torførir, og myrkið kom á teir.

- 15 metrar er ikki ein langur teinur, men hann krevur nógv orku. Og vit høvdu ikki nakra orku eftir tá. Tá tú klintrar er neyðugt at hugsa klárt og taka skjótar avgerðir. Og tá tað bráðliga tekur langa tíð at taka avgerðirnar, tí tú ert so móður, er nokk frægast at gevast, heldur Absalon.

- Vit høvdu kanska kunnað sovið

í Trøllkonufingri, eins og vit gjørdur í Búgvánum, men vit høvdu onga soviútgerð við okkum, tí vit vónaðu at klára tað í einum, greiðir hann frá.

Óttin fyri hæddum

Fyri tey flestu er bara tankin um at klintra í einum steýrrøttum bergi nóg mikið til at gerast bangin.

Absalon viðgongur, at allir klintrarar helst gerast bangnir av og á. Men tað ræður um ikki at vísa tað fyri hinum. Óttin smittar nevnliga, so tað ræður um at halda honum niðri.

- Tá tú ert vorðin móður, og tá tú ert svangur ella tystur, so verður tú lættari bangin. Og tað er jú ræðuliga høgt, Trøllkonufingur er 313 metrar, so sjálvandi hugsar man um hæddina av og á. Men tá mugu hinir hjálpa til og fáa viðkomandi at hugsa øðrvísi.

Tað fer tí nógv orka til at halda geistinum uppi allatíðina. Men Absalon vísir á, at tað einans sleppa fólk við, sum duga væl at klintra og sum tora at pressa seg sjálvi.

Tað hjálpir eisini, at teir bert seta sær smá mál á leiðini upp.

- Tá tú byrjar at klintra nyttar einki at hugsa um toppin. Tú mást allatíðina seta tær smærri mál, sum tú arbeiðir fram ímóti, og sum tú gleðir teg til at náa. Tá vit koma í torførar stöður, samráðast vit um, hvussu vit frægast loysa tær fyri at koma víðari. Tað hjálpir nevnliga væl, at tú hevur annað at hugsa um enn óttan.

Drívmegin

Absalon sigur, at klatringin er ein blanding av útlívi, kroppsligari avbjóðing og tekniskari avbjóðing. Teir vilja fegnir gera ekspeditiðinir, tvs klintra, har eingin leið er slóðað frammanundan.

- Eg haldi, at nógv fólk hava stórt potenciál, men tað eru fá, sum veruliga duga at útnýtta tað. Tey flestu skava bara eitt sindur í yvirflatuna. Eg haldi, at tá tú klintrar, fært tú roynt teg sjálvan á ein serligan hátt. Tað vísir seg eisini, at tá fólk

koma undir trýst í langa tíð sæst, hvat veruliga býr í teimum, heldur Absalon.

Hann viðgongur, at hann fyrstu dagarnar eftir royndina í Trøllkonufingri als ikki hevði orku at hugsa um ein nýggjan túr.

- Eg var púra fyrilagstur, tá vit komu heim aftur. Vit fóru úr Havn kl 8 um morgunin og komu aftur kl 8 morgunin eftir. Men nú, tá eg havi fingið eitt sindur av fjarstöðu til túrin, eri eg farin at hugsa um at fara aftur komandi summer. Eg haldi, at allir, sum vóru við, hava tað á sama hátt.

Trøllkonufingur var einasta ekspeditiðin á skránni í summer. Hetta til komandi summer fara teir at halda á at venja fleiri ferðir um vikuna, umframt at taka skeið og gerast betri til trygd, knútar og teknikk.

Men komandi summer venda teir sterkt aftur og vænta tá bæði at náa endamálinum og málinum.